

Список літератури

1. Банковский менеджмент: учебник / коллектив авторов; под ред. д-ра экон. наук. проф. О. И. Лаврушина. — 4-е изд., стер. — М.: КНО-РУС, 2011. — С. 95.
2. Информационное агентство Bankir.Ru [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://bankir.ru/tehnologii/s/strategiya-banka-ot-razrabotki-do-eyo-realizacii-1373281/>
3. Портал «ФИНАНСОВАЯ-БИРЖА» [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://финансовая-биржа.рф/bankovskoe-delo-rf/missiya-tseli-strategicheskij-analiz-15662.html>

УДК 336.77

Ашот Акопович Андріасян,
бухгалтер ТОВ «Кернел-Трейд»

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ АКТИВІЗАЦІЇ КРЕДИТУВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Агропромисловий комплекс можна визначити як стратегічний напрямок для розвитку країни вцілому. Перші місця в світі Україна займає по експорту соняшникового насіння та масла, зерна, кукурудзи. З подальшим розвитком ринкових відносин зростає залежність функціонування сільського господарства від фінансово-кредитної системи. При цьому недостатнім є інвестування коштів в основні фонди, а саме в оновлення автопарку, побудови нових місць зберігання, поставки новітніх технологій і техніки, розбудови портів і терміналів. У розвиток вітчизняного АПК необхідно інвестувати щорічно щонайменше 20—25 млрд. Загалом галузь хронічно недофінансовується, а видатки з бюджету постійно зменшуються, до того ж більшість з них не доходять до реального цільового використання.

Насьогодні розвиток сільського господарства неможливий без банківського кредитування. До основних кредиторів на ринку належать: Банк Кредит Дніпро, Всеукраїнський Банк Розвитку, Ерсте Банк, ПУМБ, Райффайзен Банк Аваль, Креді Агріколь Банк, VAB Банк, Приват Банк, Укрексімбанк, Укросоцбанк. Однак реальне економічне становище значної кількості сільськогосподарських підприємств не дозволяє їм отримувати кредити. Причому аграрному сектору специфічні ризики, мораторій на іпо-

теку земель сільськогосподарського призначення, недосконалість механізму захисту прав кредитора, брак ефективного страхового захисту, валютні ризики стримують розвиток даного виду кредитування. Про недостатнє фінансування галузі свідчать дані, щодо наданих банками кредитів, що становлять 2,4 % ВВП, у той час як в економіці аграрний сектор створюючи близько 1/5 ВВП України.

Забезпечити належний розвиток банківського кредитування сільськогосподарських підприємств неможливо без визначення та врахування їх особливостей, а саме: по-перше, сільськогосподарські підприємства мають підвищену потребу в довгострокових кредитах; по-друге, для них притаманний специфічний об'єкт застави — земельні ділянки сільськогосподарського призначення.

Деякі з проблем породжених зовнішніми факторами таким, як міжнародна політика, світові ринки супутніх товарів, зміна кліматичних умов практично неможливо уникнути чи вирішити. Внутрішні ж проблеми можливо розв'язувати за рахунок державного втручання, зміни нормативних положень, упровадження нових схем оцінки клієнтів.

Основними завданнями щодо поліпшення кредитування сільськогосподарських підприємств є:

- комплекс заходів спрямованих на розвиток банківської системи, розширення ринку банківських послуг;
- створення Аграрного державного банку. Зокрема, велику роль для агроформувань Нідерландів відіграє банк, який є другим за розміром у країні та організований, як кооператив для обслуговування кооперативної системи АПК країни і забезпечує близько 90 % банківського фінансування та кредитування сільськогосподарського виробництва;
- розширення можливостей і сприяння розвитку альтернативних фінансових установ;
- диверсифікація інструментів формування інвестиційного капіталу за рахунок різних кредитних операцій: застосовувати лізинг, що вирішує проблему застарілості основних фондів, факторингу для роботи з постачальниками, акредитивів для міжнародних операцій купівлі та продажу, випуску внутрішніх і міжнародних облігацій;
- раціональне використання бюджетних коштів;
- збільшення асигнувань для державного кредитування;
- функціонування спеціальної державної програми страхування сільгоспвиробників, а саме запровадження обов'язкового стра-

хування врожаю сільськогосподарських культур і багаторічних насаджень державними сільгоспідприємствами, а також страхування врожаю зернових культур і цукрових буряків для всіх форм власності;

- часткове вирішення проблеми дорогих кредитів за рахунок зміни системи оподаткування банків: необхідно зменшити податки комерційним банкам, які беруть активну участь у кредитному обслуговуванні сільськогосподарських товаровиробників, особливо тих, які одержують кредити під гарантію уряду;

- залучення іноземних кредитів, створення за їх рахунок механізмів змішаного кредитування;

- вирішення майнового і земельного питань;

- вирішення проблем старих боргів тощо.

Загалом агропромисловий комплекс при необхідному рівні інвестування може вивести країну на перші місця по експорту не тільки олійних культур, а й по багатьом видам м'ясо-молочної продукції, добрив, товарів переробки.

Варто зазначити, що для того щоб відбувся подальший розвиток України і сектору АПК необхідно не тільки залучати іноземні інвестиції, а й на рівні держави розбудовувати інститути аграрного фінансування. Саме держава має подбати про захищеність секторів, надати пільги для найпріоритетніших напрямів розвитку. Досягнення високих результатів можливо лише при синергії всіх учасників кредитного процесу: держави, позичальників і кредиторів.

УДК 336.11 (330.322.01)

Н. С. Андрійшина,

бухгалтер-експерт департаменту бухгалтерського обліку та звітності ПАТ «Брокбізнесбанк»

О. С. Мельник,

головний фахівець відділу по роботі з виконавчою службою АТ Банк «Фінанси та кредит»

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ

Інвестиційний процес — це динамічна система, яка перебуває в стані постійних змін під впливом внутрішніх і зовнішніх економічних, політичних, соціальних та інших чинників.